

De informatie is weliswaar al 30 jaar oud, maar de argumenten zijn nog altijd relevant

Moederloon, CAO voor het onbetaalde werk van moeders.

Introductie.

In 1997 stond er een bericht in de Alkmaarse Courant dat Mariëtte Hauwert de 'Nederlandse Bond Moeder CAO' heeft opgericht. Ze pleiten voor een CAO-loon voor moeders vanaf 21 jaar om financieel onafhankelijk te worden, plus recht op een huis, pensioenopbouw, WAO/WW, VUT en Zorgverlof.

Ze stuurden het plan eerst naar minister Melkert en nu hebben ze hun uitgewerkte belastingplan naar minister Zalm gestuurd. Motivatie: een CAO stelt moeders in staat de keuze te maken: zelf voor de kinderen zorgen of betrouwbare opvang betalen. Alimentatie en bijstand zijn overbodig.

In Trouw hebben hierover een aantal artikelen gestaan, zie verderop.

Helaas is er sinds 2007 niets meer over gehoord, terwijl het ook nu nog een actuele punt is.

Bericht van de Landelijke WOUW, uit de nieuwsbrief nr 45 augustus 1998.

Wijze Oude Vrouwen, landelijk, komt op voor belangen van 50+ vrouwen, 1981 – 2002

Soms denk je: Gebeurt er nog wat in de vrouwenbeweging. En dan ineens: een nieuw idee, gewoon een creatief mens die een plan uitwerkt: een moeder-CAO.

WOUW publiceert het bericht uit de Alkmaarse Courant van 18 april 1998.

'Plan CAO' gestuurd naar minister Zalm

ALKMAAR De Nederlandse Bond Moeder CAO heeft officieel bij minister G. Zalm van Financiën een belastingvoorstel ingediend waar bij de 'moeder-CAO is ingebouwd.

De bond, die is opgericht door de Alkmaarse M. Hauwert, wil hiermee inspelen op de wijzigingen die het kabinet wil doorvoeren in de belastingwetgeving. Want 'als de belastingkeuken wordt verbouwd, wil de Moederbond inspraak', aldus Hauwert in een verklaring.

De bond pleit sinds een jaar voor een CAO voor moeders vanaf 21 jaar. Zij zouden een CAO-loon moeten krijgen. Eerder deed de bond minister Melkert deze suggestie aan de hand. Een CAO stelt moeders in staat de keuze te maken: zelf voor de kinderen zorgen of betrouwbare opvang betalen. Alimentatie en bijstand zijn overbodig.

Moeders worden zo financieel onafhankelijk, het scheelt uitkeringen, huur en andere subsidies. Maar maatschappelijk zijn de voordelen ook groot, stelt de Moederbond. Een liefdevolle, vakkundige moederminister.'

Tegen het plan voor moeder-CAO, ingezonden brief

Reactie op WOUW-Nieuws nr. 45/p.11 (augustus 1998)

Geachte redactie,

Af en toe komt het huisvrouwenloon weer langs fietsen, soms zoals nu vermomd als moederloon (CAO nog wel) Mannen kregen van oudsher een kostwinnersloon, waarvan een niet-werkende partner en twee kinderen onderhouden moesten kunnen worden, dus daar zat het huisvrouwen- of moederloon als het ware al in verdisconteerd. Noem het een vader of gezins-CAO. Het moederschap conflicteerde (en conflicteert nog steeds) met betaald werk buitenshuis, niet in de laatste plaats omdat het in ons land nog steeds slecht gesteld is met kinderopvang en schooltijden. Steeds meer

vrouwen zien onder die condities af van het krijgen van kinderen en de gemiddelde leeftijd waarop vrouwen haar eerste kind krijgen nadert al de 30, het hoogste ter wereld. Daarbij komt dat zwangerschappen op latere leeftijd zowel moeizamer (en kostbaarder voor de gemeenschap) tot stand komen alsook riskanter verlopen. De samenleving heeft behoefte aan een nieuwe generatie om zichzelf draaiende te houden, daarom zal zij hierin ook moeten investeren. Dat gebeurt al via de gezondheidszorg, het onderwijs, het maatschappelijk werk en tal van andere faciliteiten zoals kinderbijslag, kinderopvang, zwanger- en ouderschapsverlofregelingen, etc.

Blijkbaar is dit nog niet genoeg om het voor vrouwen aantrekkelijk te maken op jonge leeftijd kinderen te krijgen: de recente kwestie van het invriezen van een embryo "totdat de moeder er rijp voor is" spreekt wat dat betreft boekdelen.

In het plan voor een moeder-CAO wordt betoogd dat een moederloon moeders in staat stelt om ofwel zelf een kind groot te brengen, of haar naar de crèche te brengen. Het begrip 'eigen keuze' valt uiteraard ook hier. Men kan zich niet aan de indruk onttrekken dat in wezen de keuze al gemaakt is: de formulering "een liefdevolle, vakkundige opvoeding vermindert op den duur ook vandalisme en criminaliteit (...) en zo meer" wijst onmisbaar op moeder thuis, hoewel men door het woord 'vakkundig' licht op het andere been gezet zou kunnen worden. Hoe vakkundig zijn moeders? Hoe liefdevol durf ik niet eens te vragen. Het kleine kerngezin heeft behalve goede schrijvers ook een boel psychiatrische ellende opgeleverd, en gemiddeld zijn er per jaar in Nederland zo'n 4000 uit-huis-plaatsingen van kinderen. Geen reden om automatisch uit te gaan van een liefdevolle en vakkundige opvoeding. In die gemeenschappen, waar moeders nog gewoon kinderen krijgen en daar zelf voor zorgen, is de criminaliteit niet minder, over de hele wereld en ook in ons eigen recente verleden werd 'liefdevol' verschillend geïnterpreteerd.

De kinderopvang, in goede balans met zwangerschaps- en ouderschapsverlofregelingen, zoals dat in Scandinavische landen functioneert, schept de beste voorwaarden voor moeders en vaders om betaalde arbeid en zorgtaken te combineren. Daarin moet geïnvesteerd worden en niet zo zuinig ook, daar is iedereen mee gediend; een moederloon, in welke vorm dan ook, is de klok decennia terug proberen te zetten in een opwelling van nostalgie naar een tijd en situatie die nooit in die vorm hebben bestaan. Gezinnen waren vroeger groter, met een uitgebreider familienetwerk binnen handbereik en met andere sociale verbanden. Het nieuwe kerngezin, met gemiddeld 1,5 ouder en 1,6 kind, staat bij 'thuisblijven sociaal isolement te wachten, dat noch de moeder, noch het kind ten goede komt. En dat op kosten van ons allemaal, dus ook alleenstaanden? Het lijkt me geen goed plan. Betaald werk, levenslang leren, en maatschappelijke participeren zijn sleutelwoorden voor deze nieuwe tijd: daar kunnen we niet jong genoeg mee beginnen. Daar kunnen ook alleenstaanden zich in vinden.

Mirjam Hommes, bestuurslid Stichting Centrum Individu en Samenleving (CISA)

NOVEMBER 1998 | NETWERK-NIEUWS 46, pag 8

Meer informatie over de moeder CAO

De Nederlandse Bond Moeder-CAO, zoals voorgesteld, is een concept dat streeft naar een CAO (collectieve arbeidsovereenkomst) speciaal voor moeders, met onder andere een vast inkomen, pensioen, recht op huisvesting, en diverse verlofvormen. Het idee is dat moeders, net als andere werknemers, recht hebben op een dergelijke regeling

De Nederlandse Bond Moeder-CAO omvat:

☐ ☐ **Inkomen:** Een netto maandinkomen van 2500 gulden (wat omgerekend naar de huidige euro's geen vast bedrag is, maar een historisch referentiepunt).

☐ ☐ Pensioen:

Recht op pensioenopbouw, zodat moeders een inkomen hebben na hun werkzame leven.

☐ ☐ Huisbezit:

De mogelijkheid om een huis te bezitten, wat vaak als een belangrijke stap in financiële zekerheid wordt gezien.

☐ ☐ WAO/WW:

Recht op een uitkering bij arbeidsongeschiktheid (WAO) en werkloosheid (WW).

☐ ☐ VUT:

Recht op een VUT-uitkering (vut was een regeling voor vervroegd uittreden, maar die is inmiddels afgeschaft).

☐ ☐ Zorgverlof:

Zorgverlof regelingen die rekening houden met de behoeften van moeders, zoals ouderschapsverlof en langdurend zorgverlof.

Het initiatief is gebaseerd op de gedachte dat de zorgtaken van moeders niet voldoende worden erkend en gewaardeerd, en dat er een formele regeling nodig is om deze taken te ondersteunen.

Het is belangrijk om te weten dat de Nederlandse Bond Moeder-CAO geen officieel erkende CAO is in de huidige Nederlandse wetgeving. Het is een concept dat is voorgesteld en waar nog geen overeenstemming over is bereikt tussen werkgevers en werknemers.

Mocht je meer willen weten over verlofregelingen of andere arbeidsvoorwaarden, dan kun je dit het beste navragen bij de betreffende cao (bijvoorbeeld de CAO Verpleeg-, Verzorgingshuizen en Thuiszorg (VVT) of de CAO Woondiensten) of bij je eigen vakbond

Libelle

Nederlandse Bond Moeder-CAO wil net als U recht op inkomen

Door Mariëtte Hauwert, in de Libelle van 19 november 1999

Een CAO voor Moeders.

Dat is wat wij als Nederlandse Bond Moeder-CAO willen. Een netto-inkomen van 2500 gulden per maand, recht op pensioen, huisbezit, WAO, VUT en WW.

Als mannen kinderen zouden baren, zou dat allemaal allang geregeld zijn. Waarom worden gezinsverzorgsters wel uitbetaald en moeders niet? Zij zijn toch de enige echte gezinsverzorgsters?

Door hen een inkomen te ontfangen, leven er 500.000 gezinnen onder de armoedegrens. In driekwart van alle gevallen is het inkomen van de vader namelijk niet genoeg. Daarom gaan moeders buitenshuis werken. Maar omdat het moederschap al een fulltime baan is, is dat zuiver overwerk. En wie houdt dat jarenlang vol? Nog dit jaar gaat het Sociaal Cultureel Planbureau aan het rekenen met de moeder-CAO. De staat is natuurlijk bang dat het teveel geld kost, maar wij weten dat het juist geld oplevert. Een moeder met een lege portemonnee, dat is pas slecht voor de economie.

Artikel in Trouw, 4 april 1997

['Gezinsmanagers' willen een CAO voor moeders](#)

Van onze onderwijsredactie AMSTERDAM - Moeders met minderjarige kinderen moeten een eigen collectieve arbeidsovereenkomst kunnen afsluiten. De 'gezinsmanagers' moeten recht krijgen op pensioen en uitkeringen voor ziekte en arbeidsongeschiktheid.

Dat bepleit de nieuwe Nederlandse Bond Moeder CAO, die zich gisteren presenteerde. De bond wil af van de alimentatieplicht, de verhaalbare bijstand en de sollicitatieplicht voor moeders met minderjarige kinderen. Deze moeders moeten kunnen kiezen tussen werken buitenshuis of de verzorging van kinderen. De bond wil de CAO betalen door de heffing van een 'kinderzorgpremie'. Volgens woordvoerder M. Hauwert moeten moeders financieel onafhankelijk worden. De bond biedt de leden een korte vakopleiding tot 'gezinsmanager', met vakken als kinderverzorging, Nederlandse taal, huis- en lichaamshygiëne en gezond en lekker koken. De bond beschrijft de moeder als "de dagelijkse organisator, regisseur, dirigent en manager in het gezin". Het lidmaatschap kost 25 gulden per jaar en de bond gokt op enkele duizenden leden. In 1998 moet de 'moeder-CAO' van kracht worden.

Artikel in Trouw, 19 september 1998

[Groep moeders wil vast salaris/'Alleenstaande vaders hoeven niet, want die baren geen kinderen'](#)

DEN HAAG (ANP) - Het moederschap is een fulltime baan en daar hoort een salaris bij. Dit vindt de Nederlandse bond moeder-cao die vanaf dinsdag elke week op het Binnenhof actie gaat voeren.

Voorzitter M. Hauwert vindt dat alle moeders met minderjarige kinderen het loon moeten krijgen van bijvoorbeeld gezinsverzorgers. Dat is vergelijkbaar werk en de 2500 gulden netto in de maand maakt de moeders financieel onafhankelijk. In een zogenoemde moeder-cao heeft de moeder ook recht op pensioenopbouw, WAO, vut en WW. Steeds meer vrouwen moeten buitenshuis werken en dat gaat volgens Hauwert ten koste van de gezondheid van de vrouw. "Ze raken oververmoeid en hebben minder tijd voor hun kinderen." Met een moeder-cao blijven de vrouwen thuis werken óf ze hebben een baan buitenshuis en zorgen voor kinderopvang en een werkster. Volgens de bond moet de cao worden betaald door de beroepsbevolking. Dat maakt regelingen als alimentatie en bijstand overbodig. De baan van de moeder zit erop als het jongste kind achttien jaar is. Dan kunnen de moeders voor twee jaar een WW-uitkering krijgen, met een aanvulling van nog eens twee jaar. In die vier jaar kunnen zij een studie oppakken of werk zoeken. "Alleenstaande vaders komen volgens de bond niet in aanmerking voor een cao, "omdat mannen niet negen maanden een kind dragen en de barenspijnen ondergaan".

Wil Eyben van FNV Vrouwenbond vindt dat de moeder-cao de klok terugzet. "De zorgtaken mogen best beter gewaardeerd worden, maar de bond idealiseert het moederschap. Ook vaders willen en kunnen kinderen opvoeden. En met goed overleg tussen partners zijn de zorgtaken goed te combineren met een baan."

Artikel in Trouw, 8 mei 1999

['Voor Moederdag wil ik een moeder-cao'](#)

Bij wijze van moederdag-actie heeft de Nederlandse bond moeder-cao een petitie ingediend bij staatssecretaris Verstand van emancipatie, zorg en arbeid. Hoeveel levert een cao voor moeders de schatkist op?

Dit artikel is geschreven door [Anniek van den Brand](#)

„Wij pleiten er sinds twee jaar voor dat alle moeders boven de 21 jaar met minderjarige kinderen 2500 gulden netto in de maand krijgen; hetzelfde loon als een gezinsverzorgster van de thuiszorg. Daarnaast moeten moeders, net als andere werknemers, een pensioen kunnen opbouwen, in aanmerking komen voor een WAO-uitkering, de Vut en WW. Miljarden besparingen levert een moeder-cao op, dat weet ik zeker. Maar we willen dat mevrouw Verstand het nu eens precies laat uitrekenen. De huursubsidie kan worden afgeschaft, de kostwinnerstoelag, de bijstand en de zalmsnip. Alleen de kostwinnerstoelag bedraagt jaarlijks al meer dan vijftien miljard gulden. En dan heb ik het nog niet eens over de besparingen op justitiekosten: als moeders nooit thuis zijn, gaan kinderen de straat op. Met name tieners zijn gevoelig voor verkeerde vrienden, gaan aan de drugs, belanden in de criminaliteit. De moeder-cao moet worden betaald door alle 12 miljoen stemgerechtigde Nederlanders, die een collectieve kinderopvangpremie van 1 procent gaan betalen. Ja, dat vind ik heel rechtvaardig. Zieken- en bejaardenverzorgsters worden ook betaald uit pensioen- en ziekenfondspremies. Moeders doen eigenlijk een zelfde soort werk en horen ze hetzelfde loon te verdienen. Moeders moeten nu vaak genoegen nemen met aalmoezen van hun relatie of van de overheid. Moeders worden niet voor vol aangezien, ze worden betutteld, afgescheept en afgedaan als werkloos. Moeders pikken dat niet langer, ze willen loon naar werken. Ja hoor, moeders mogen van mij best buitenshuis werken. Maar dan moeten ze evengoed hun moeder-cao-loon ontvangen. Daar kunnen ze dan een kindermisje van betalen en een werkster. Zodat ze niet 's avonds ook nog moeten stofzuigen en strijken, en zo in de WAO belanden. Onze bond is twee jaar geleden opgericht. Inmiddels hebben we 130 leden uit het hele land, maar vooral het oosten is goed vertegenwoordigd. Omdat daar nog veel grote gezinnen zijn, denk ik. Ik heb zelf twee zoons die bij hun vader wonen. Voor moederdag wil ik graag de moeder-cao. Maar als dat niet haalbaar is, vind ik een kaarsenstandaard ook heel mooi."

Artikel in Trouw, 12 mei 1999

[Moederhart garandeert geen goede opvoeding](#)

Een automatische uitkering voor elke moeder met minderjarige kinderen lijkt heel mooi. Maar een goed opgeleide vrouw die verkiest thuis te blijven zitten om gesubsidieerd op kinderen te passen, kost de gemeenschap erg veel geld. Kinderopvang is veel efficiënter.

Dit artikel is geschreven door [Mirjam Hommes](#)

De 'Nederlandse bond moeder-cao' pleit ervoor dat alle moeders boven de 21 jaar met minderjarige kinderen 2500 gulden netto in de maand krijgen, hetzelfde loon als een gezinsverzorgster van de thuiszorg (Trouw, 8 mei). Ook moeten moeders een pensioen kunnen opbouwen en in aanmerking kunnen komen voor een WAO-uitkering. M. Hauwert, voorzitter van de bond, denkt dat de regeling de schatkist miljarden aan besparingen oplevert. Ik neem aan dat Hauwert wil dat elke moeder in

aanmerking komt voor het 'professionele moederschap' en dat niet geldt wat voor elke beroepsuitoefening met cao's geldt: selectiecriteria en -mechanismen, zoals opleiding, diploma, sollicitatieprofielen en -procedures. Toch zouden criteria voor het moederschap geen slecht idee zijn.

Geld is nog steeds voor veel moeders een probleem. Je kunt je als moeder natuurlijk vestigen als kleine zelfstandige en zien wat dat oplevert: in de praktijk gebeurt dat al, met als sponsor een (ex)echtgenoot en/of de overheid (kinderbijslag, voetoverheveling, alimentatie, bijstand). Dat levert niet al te veel zelfstandig inkomen op en heeft ingrijpende consequenties voor het privéleven van moeders en voor pensioen op latere leeftijd, als er een eind aan het moederen komt. Vandaar dat er in de jaren zestig een emancipatiegolf startte die vrouwen economisch zelfstandig wilde maken, via de weg van deelname aan betaalde arbeid.

Tot 1957 was in ons land nog een wet van kracht die bepaalde dat vrouwelijke ambtenaren bij huwelijk ontslag dienden te nemen en plaats moesten maken voor kostwinners. Dit gold ongeacht of er kinderen te verzorgen waren. In alle andere landen van de wereld werkten vrouwen en mannen beiden, meestal uit economische noodzaak. Het kostwinnerschap was een Nederlandse luxe, die we ons konden veroorloven omdat we relatief 'rijk' waren. Dat het in feite de vrouw weinig eigen ruimte bood, bleek vanaf 1967 toen de Bijstandswet werd ingevoerd: moeders kozen massaal voor het karig alternatief van de Bijstand. Het idee van moederen als beroep, als dagvullende functie, bleef zo onverminderd in stand. Moeders werden niet verplicht te solliciteren, en beschouwden dat als een verworven recht. Dit recht bleek in de praktijk een valkuil: wie langer dan tien jaar uit het arbeidsproces is, vindt daarin moeilijk een terugkeer.

Het woord 'herintreders' is uniek in de wereld; in België dacht men dat er een kloosterorde mee bedoeld werd. Zo werden Bijstandsmoeders langzamerhand Bijstandsoma's, de armste groep van onze samenleving, met niets anders dan de verzelfstandigde AOW, die elk dubbeltje moeten omdraaien. Veel verontwaardiging was er te horen toen op advies van de Emancipatieraad de leeftijdsgrens voor kinderen die continu moederzorg nodig hadden werd teruggebracht tot vijf jaar, de leeftijd waarop kinderen naar school gaan en de moeder weer kan gaan deelnemen aan het verwerven van een eigen inkomen, al dan niet in deeltijd. Het kan niet ontkend worden dat toen veel praktische problemen aan de dag traden: gebrek aan kinderopvang, onmogelijke schooltijden (overblijven mocht, maar werd niet geapprecieerd) beperkten de actieradius van moeders geografisch en qua tijdsbeslag.

Nederland is nu koploper in deeltijdbanen, waarvan maar een aantal inderdaad de benodigde economische zelfstandigheid opleveren. Intussen zijn echter sinds de jaren vijftig vrouwen aanzienlijk beter opgeleid dan hun moeders en grootmoeders; de overheid en de gemeenschap, wij met ons allen, hebben hierin aanzienlijk geïnvesteerd. Elke goed opgeleide vrouw die niet haar capaciteiten ten dienste stelt aan de samenleving, maar verkiest thuis te blijven zitten om gesubsidieerd op 1,2 kind - het gemiddelde per vrouw - te passen in een complete dagtaak, kost de gemeenschap dus erg veel geld. Vroeger, in de tijd van grote gezinnen, en moeders met een perfect toegesneden beroepsopleiding van de huishoudschool, was het economisch misschien nog wel voordelig om op die manier een volgende generatie groot te brengen, maar tegenwoordig is een systeem van professionele kinderopvang veel efficiënter. Dit, nog afgezien van het socialiserend effect dat crèches het 1,2 kind kunnen bieden.

Andere landen, waarin werkende moeders (weinigens slechts in deeltijd) al eeuwen normaal functioneren, kennen geen hogere misdaadcijfers dan ons land, eerder lagere, dus het argument van permanente aandacht overtuigt mij niet zo. Het was juist heerlijk om af en toe, in een groter geheel, aan teveel aandacht en bewaking te kunnen ontsnappen, herinner ik me uit mijn eigen verleden in een groot gezin met acht kinderen. Zo ben ik terug bij mijn begin: de professionaliteit van moederen

als beroep. Eén op de twintig kinderen in ons land komt met professionele begeleiding en jeugdzorg terecht, velen daarvan worden uit huis geplaatst, al dan niet tijdelijk. Garanties voor een goede opvoeding door een warm moederhart als roeping zijn niet te geven; het is vaker modderen dan moederen. Wie pleit voor moederen als beroep zal streng moeten selecteren.

Artikel in Trouw, 12 mei 2007

Moederpartij is links, maar wil met rechts

De 'mannen' in politiek Den Haag wilden niet naar haar luisteren. Daarom richtte Mariëtte Hauwert (61) de Sociocratische Partij Moeder CAO (SPMC) op.

Dit artikel is geschreven door Marten van de Wier

U wilt een moederloon vastleggen in een moeder-cao. Waarom? „Moeders zijn nu financieel afhankelijk. Ze moeten voor de kinderen zorgen, kunnen alleen in deeltijd werken en moeten hun hand ophouden bij hun man. Die ruzies bij scheidingen gaan om het geld. Als moeders zelf loon krijgen, hoeft dat niet meer. We willen 2500 netto per maand. Dat is helemaal niet veel, als je het vergelijkt met dat van welzijnswerkers of leraren. Zeker als je onze nachtdiensten meerekent.

In 1997 hebben we de Nederlandse Bond Moeder-cao opgericht. Die heeft nu 150 leden. We hebben alle partijen opgeroepen om de cao in hun verkiezingsprogramma op te nemen, maar we kregen niet één reactie. Toen moesten we wel een eigen partij oprichten.

”2. U wilt sociocratisch regeren. Hoe ziet u dat voor zich? „Het kabinet zal voor de helft uit mannen en voor de helft uit vrouwen bestaan. De grootste linkse partij en de grootste rechtse partij regeren samen. Ze streven samen naar een wederzijds prettige consensus, waardoor problemen echt opgelost worden. Natuurlijk gaat dat lukken: als mannen en vrouwen samenwerken, zijn ze heel creatief. Wij willen voor iedereen een burgercursus, waar Nederlanders prettig met elkaar om leren gaan. Ik ben zelf communicatiedocente. Ik merk dat mensen heel leergierig zijn. Ze willen wel beter, maar ze kunnen het niet. Je zult zien wat voor evolutiesprong we maken met zo'n cursus. Wij willen win-win-oplossingen. Nu zitten er meer mannen dan vrouwen in het kabinet. Daardoor krijg je win-verlies-oplossingen. De vrouwen verliezen. Het is een groepsdictatuur van mannen. Onze bond kreeg ook nooit een uitnodiging om mee te praten.

”3. Op uw site kan ik me vast opgeven als premier of minister van defensie, communicatie en bestuurlijke vernieuwing. Gaat u niet te snel? „Ja, we hebben een paar ministeries bij elkaar gevoegd. Dat is een van die creatieve oplossingen. We willen de grootste partij worden, dus we moeten voorbereid zijn. Nu zit Balkenende IV, dus verkiezingen zullen er wel weer snel komen. Wij regeren daarna als grootste linkse partij graag met rechts.

”4. Wat vinden uw man en kinderen ervan? „Ik heb twee zonen. Ze zijn nu 31 en 28, en hebben mij al die jaren gesteund. Mijn man helpt me ook, met de computer. Zonder mijn mannen zou ik zover niet gekomen zijn.

”5. Wat is het standpunt van de SPMC over Moederdag? „Een geweldige uitvinding. Wij moeders moeten erkend worden als gezinsverzorger en leverancier van de nieuwe generatie. Zo'n dag is super, maar er moet nog wel een moeder-CAO bij.”